

Grand hotel Kempinski Vysoké Tatry - luxusné stavebné dielo s dobovým odkazom

Author: SF / Zuzana Kmecová | Published: 11.09.2009

Náročná obnova historických budov prebehla pod architektonickou taktovkou Cerno+Architekten. Autorkou interiérového dizajnu verejných priestorov vrátane Wellness & Spa je architektka Zuzana Cambelová a návrh interiéru izieb pochádza od spoločnosti Living Consulting Group AB zo Švédska. Stavbu dodávateľsky realizovala stavebno-developerská spoločnosť SEMOS, spol. s r.o. Prešov.

Kultúrna pamiatka v zrkadle histórie

Objekty v rámci komplexu pribúdali v časovom rozpätí 45 rokov, striedajúc rozmanité architektonické štýly od secesie až po modernu. Boli postavené jeden vedľa druhého, v priebehu rokov boli podľa potreby rôzne prepájané. Dnes ide o budovy nesúce názvy Jánošík, Kriváň, Hviezdoslav a Končistá. Od najstaršieho Jánošíka z roku 1882 až po najmladšiu Končistú z roku 1925 boli postupne všetky postavené na moréne Štrbského plesa.

Architektonický vývoj zástavby na mieste liečebného domu bol zložitý. Riešený komplex bol totiž evidovanou, no veľmi zanedbanou kultúrnou pamiatkou. V priebehu posledných päťdesiatich rokov sa objekty dostali do veľmi zlého technického stavu, budovy stratili na mnohých miestach pôvodný vzhľad i farebnosť. Problematický systém prevádzky liečebného domu pred rekonštrukciou bol na úrovni ubytovne.

Základnou myšlienkou architektonického konceptu rekonštrukcie a obnovy bolo prinavrátiť budovám pôvodný historický vzhľad. Z celého komplexu bola zbúraná „Končistá“ a pôvodná ubytovňa slúžiaca ako škôlka bola presunutá na iné miesto. Pozdĺž objektu boli pristavané apartmánové domy, ktoré sú toho času vo fáze dokončovania. Budú sa dať využívať oddelene od prevádzky hotela, ale spojovacími komunikáciami budú pre ich hostí prístupné aj všetky jeho služby a zariadenia.

Štrbské Pleso z bazéna ako „na dlani“

Prístavby sú zároveň novým citlivo vyriešeným vstupom architektúry do atraktívneho prostredia okolia Štrbského plesa. Priestor nad hranou morény, kameňom obložené steny či zvýraznené bočné strany šikmých striech nesú odkaz tatranskej architektúry šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov. Staré časti hotela sa vo vnútri výrazne upravili, no celkový ráz horského hotela v interiéroch zachovali.

Vstupná hotelová hala a časť lobby s barom na vstupnom podlaží boli vytvorené prerobením pôvodného suterénu, čím sa prehľadne vyriešila prevádzka hotela pre návštevníkov. Pre zázemie prevádzky sú v podzemí vedľa hotela vybudované rozsiahle priestory nevyhnutné na chod päťhviezdičkového hotela. Wellness je z veľkej časti situovaný pod terénom, jeho bazénová a saunová časť má výhľad na Štrbské Pleso a končiare Vysokých Tatier. V úsilí zachovať charakter starých objektov sa uskutočnila obnova mnohých pôvodných interiérových prvkov, alebo sa dali vyrobiť nové, pre toto prostredie osobitne navrhnuté. Využili sa aj priestory podkrovia s citlivo vytvorenými strešnými vikiermi jednoduchého tvaru.

Takmer každá izba hotela bola riešená osobitne s ohľadom na stiesnené možnosti pôvodnej stavby i nároky na moderné dispozičné riešenia. Ubytovacia kapacita hotela klesla oproti pôvodnej o takmer polovicu, zariadenie má k dispozícii 98 izieb a apartmánov, prezidentský a mladomanželský apartmán s krbom a privátnym jacuzzi na streche hotela. Súčasťou hotela je aj exkluzívna reštaurácia, vínna pivnica, dva bary a luxusné zasadacie a konferenčné priestory. Všetko iba pár metrov od Štrbského Plesa.

Komplex na skalnej moréne

Prestavba celého areálu si vyžiadala kompletne nové vedenia inžinierskych sietí, vrátane trafostanice, regulačnej stanice plynu, štruktúrovanej kabeľáže či vonkajšieho osvetlenia. „Zázemie hotela, ktoré je riešené v podzemí, bolo zo stavebného pohľadu najproblematickejšie,“ tvrdí hlavný inžinier M. Jesenko. „Zo severnej strany hotela sme otvorili skalnú morénu a začali s výstavbou podzemnej chodby. Po jej dokončení sa priestor nad chodbou zasypal do pôvodného tvaru a moréne sa tak vrátil pôvodný ráz. Celý komplex však stojí na skalnej moréne, ktorá preň nie je vhodným podložíom.“

Zemné práce, ktoré si vyžiadali presun asi 18 000 m³ zeminy, sa vykonávali teda v obtiažnom teréne. Obrovské morénové valúny bolo možné presúvať a zničiť iba ručnou technológiou (cca 5 000 m³ zeminy), vo vymedzených úsekoch sa využila tzv. torkréťová injektáž. Do morény bola vysekaná viac ako 210 m dlhá technická spojovacia chodba, ktorá je vedená vedľa historických objektov a prepája ich. Vzhľadom na zmrašťovanie betónovej zmesi bolo samozrejmosťou prísne dodržiavanie technologických postupov, čas jej spracovania a zhutnenia.

Prepracované stavebno-technické riešenia

Väčšinou tehlové a sčasti kamenné nosné konštrukcie boli najmä vytváraním nových otvorov zosilňované. Základy a murivo sa podkopávalo a izolovalo od terénu a podrezávalo diamantovým lanom. Zachované v pôvodnej podobe, prípadne čiastočne upravené, boli aj stropy. Nenosné konštrukcie deliacich priečok majú v ubytovacej časti sadrokartónovú konštrukciu s vysokými nárokmi na zvukotesnosť a sanitárne rozvody, v technických a skladových priestoroch sú murované. Kompletnou zmenou prešli sedlové drevené konštrukcie strechy, jej originálnu podobu bolo možné zachovať iba v budove „Jánošík“. Dôležitým prvkom je použitie šablónovej krytiny zo zinkovaného plechu legovaného titánom.

Pokiaľ ide o izolácie, realizovalo sa plné odizolovanie prehlbovaných a novovzniknutých podzemných priestorov. Vonkajšie výplňové konštrukcie úplne vymenili, ide však o tvarované repliky s novodobými konštrukčnými a tepelnými vlastnosťami. Väčšina výplní je lakovaná, v objekte Jánošík sú celodrevené. Na fasádach sa použil vonkajší tepelnoizolačný systém (hydrofobizovaná vlna) s hrubovrstvou omietkou rôznych farieb na vytváranie stupňovitých fasádnych šambrán a rizalitov, ktoré približujú originálnu dobovú krivosť. Dobový nádech majú prvky ako schody, zábradlia, madlá, stropné svietidlá, exteriérové svietidlá, stropné maľby, deliace prvky loggií, pulty, drevené podlahy, dvere, keramické dlažby a mnohé iné.

Svedok stavebníctva a kultúry na prelome storočí

Podľa konateľov zhotoviteľskej firmy Semos, spol. s r.o. Prešov, M. Molčana a P. Sekeráka, patrí Grand Hotel Kempinski Vysoké Tatry nepochybne medzi ich najväčšie stavebné úspechy. „Môžeme to nazvať oživenie ducha minulosti a prepojenie s novými technológiami súčasnosti. Práve preto považujeme toto dielo za výnimočné, s vysokou výpovednou hodnotou. To, že sme vo veľkej miere prispeli k jej zachovaniu a ponechali jej dobové svedectvo pre ďalšie generácie, nás naplňa pocitom hrdosti a uspokojenia z náročnej, ale profesionálne zvládnutej práce.“

Rekonštrukciou a obnovou pamiatkovo chráneného komplexu schátralého v druhej polovici 20. storočia sa zachováva dobové svedectvo stavebníctva a kultúry na Slovensku z konca 19. a začiatku 20. storočia. Aj to je jedna z osobitostí tohto stavebného diela.

Zdroj - dokumentácia k súťažnému návrhu Stavba roka 2009

Foto - Viktor Zamborský